

dispresy

265/2017

Ohlédnutí
na sezónou

říjen

Ostrava

Celý náš výlet začal brzy ráno, kdy jsme měli v 6:20 sraz na Hlavním nádraží. Postupně se všichni účastníci našeho výletu shromáždili okolo Hanky, která ve své ruce držela desky s jízdenkami, takže byla dobře poznat. Jeli jsme Pendolinem a třeba já jsem s ním jel úplně poprvé a moc jsem se těšil...

HoK

listopad

1. cena XXV. ročníku přehlídky Report 2016
v kategorii Publicistický pořad za Díář DRDS –
březen 2016

Poniklá

Dne 28. 11. 2016 v 8:00 jsme
vyjeli z Římské ulice minibusem do
podkrkonošské vesnice Poniklá.

Jeli jsme cca dvě hodiny, když jsme dojeli, sněžilo. Zastavili jsme před školou a povídali si o tom, co jsme viděli, do té doby, než přišla kuchařka a řekla, že jim stojíme na školním záhonku. Tak jsme šli do Muzea krkonošských řemesel. Muzeum bylo vlastně velká stodola, kde byly dole původní stroje, nahoře byly malé místnosti jako původní obchůdky, např. ševce nebo švadleny. Část expozice byla o historii výroby korálků. Mně se nejvíce líbila výstava kočárků v podkroví. Po návštěvě muzea jsme šli na oběd do malé hospůdky. V hospůdce byl dobrosrdečný hostinský, objednala jsem si svíčkovou a moc mi chutnala.

Po obědě jsme šli nejdříve do obchůdku Třpytivá krása a tam začala prohlídka dílny, kde se vyfukují perly. Perly se vyfukují v řadě do tyčinek, kterým se říká klauče. Klauče se rozřežou na jednotlivé kuličky, ty se navlékají na drátky a vyrábějí se z nich ozdoby, například hvězda nebo krokodýl. Potom jsme šli do dílny, kde se klaučata stříbřila – do klaučat se nalil jakýsi stříbrný roztok, proto jsou třpytivá. Ozdoby z malé vesničky Poniklá se vyvážejí do celého světa, například i do Dubaje.

AnRö

leden

Od svatého Václava po Nový rok a Vánoční zpěvy –
16. 1. Malá scéna divadla Minor

prosinec

Představení v Bříství

V neděli 18. 12. jsme odehráli vánoční představení v kostele v Bříství. O tom, jak představení probíhalo, vás jistě bude informovat ve svém příspěvku do našeho časopisu kolegyně Julie Součková. Já se spíše zaměřím na kostel, ve kterém se představení odehrálo, tedy kostel Nalezení sv. Kříže. Obec Bříství se nachází ve Středočeském kraji. Původně románský kostel byl založen břevnovským klášterem v polovině 13. století. V polovině 14. století je goticky přestavěn a ve století 18. zbarokizován a rozšířen o chrámovou loď. Na severní straně kostela se dochoval románský portál. Zajímavostí je, že hlavní oltář pochází z kostela sv. Vavřince v Praze pod Petřínem a přenesen byl roku 1789.

ViGr

leden

Bellův telefon z roku 1884 nebo systém IoT (Internet of Things)? Výstavu Člověk a telefon jsme navštívili 23. 1.

březen

6.3. Natáčíme s Olbramem Zoubkem, jedno z posledních setkání s českým sochařem

Do velké krajiny Dudědu – z pohádek, dopisů a básní Ivana Martina Jirouse
Premiéra v divadle Minor 29.3.

Dismančata hosty na rádiu Junior - na této misi 5. 4.
Tomáš Poláček, Václav Hubka a Kačka Kašická

květen

5. 5. - S mikrofonom na návštěvě v divadle
Spejbla a Hurvínka...

DRDS v porotě mezinárodního festivalu
YOUNG FILM FEST,
7. 5. v centru současného umění DOX

duben

.....
a postoupili
jsme a nebyl to apríl!!!

1. dubna jsme byli na krajském kole Dětské scény (celostátní soutěž dětských divadelních souborů) s představením ...A bolelo Nebe. Já jsem byla ve Spektu poprvé, a tak mne překvapilo, že naše šatna byla větší než jeviště. A na jevišti bylo vážně velké vedro. Ale protože nejsme žádná BĚČKA, představení jsme zvládli, vyhráli jsme a v červnu jedeme do Svitav na přehlídku. Tři dny s divadlem a bez školy HURÁÁÁÁÁÁ!
ViTo

Letiště
Václava Havla

Jeli jsme točit reportáž na Letiště Václava Havla, které letos slaví 80. narozeniny. Všichni jsme se shledali na stanici metra Nádraží Veleslavín. Potom jsme hromadně jeli autobusem až na Terminál 3, kde se nás ujal náš průvodce pan Macháček (bývalý pilot ČSA). V hale nad modelem letiště nám sdělil základní informace a odebrali jsme se k bezpečnostním rámcům, kde zaměstnanci letiště kontrolují, zda nemáte něco nebezpečného. Potom jsme nasedli na autobus (patřil letišti) a odvezl nás k hasičům. Hasiči nám pověděli o hasičské práci na letišti, a jak se liší od práce ostatních hasičů. Ale protože nebylo moc času, museli jsme jít znovu do autobusu. Jeli jsme a projeli téměř celé letiště a viděli přistát letadlo. Když jsme vystoupili a rozloučili se s naším průvodcem, navštívili jsme ještě odbavovací halu. Tam na nás čekala letová manažerka paní Sochorová a odvedla nás k odbavovací přepážce, kde jsme sledovali odbavení jednoho letu a dozvěděli se spoustu zajímavých věcí. Tohle už byl ale konec, a tak jsme se odebrali zpátky na MHD a v metru na Nádraží Veleslavín už na nás čekali rodiče.

Kačka

DRDS pro Odzera! Dismanův soubor na benefičním představení ...a bolelo nebe, 16. 5. ve Studiu Alta.

Pověsili
Václava...

Jako reportér jsem se společně s redaktorem Českého rozhlasu Tomášem Černým a členy DRDS zúčastnil závěru akce Zvon pro Václava. Jejím cílem bylo nasbírat peníze na odlití nového zvonu Václav, odlít ho a umístit do věže kostela sv. Havla. Zvon Václav a kostel sv. Havla? Ne, to není náhoda. Zvon vyrobili na počest našeho bývalého prezidenta Václava Havla zvonaři v rakouském Innsbrucku, a to ze tří důvodů.
1. důvod: Tito zvonaři jsou specialisté na výrobu zvonů se supertěžkým žebrem (nejširším místem, kam naráží srdce zvonu).
2. důvod: Václav Havel se v Innsbrucku „podruhé narodil“, což je symbolické pro zrození nového zvonu jeho jména. Tamější lékaři mu poskytli akutní operaci, bez které by nejspíš nebyl přežil.
3. důvod: V Innsbrucku měli nejlepší cenu, a to 850 000 Kč. My jsme zvon vezený koňským povozem doprovázeli od požehnaní v katedrále sv. Víta až do kostela sv. Havla. Tam jsme natočili rozhovor s jeřábníkem Standou, který nás dokonale mentálně připravil na „vysokou školu jeřábnictví“. Všichni přihlížející obdivovali jeho klid, se kterým si v ovládací kabině před výkonem balil cigarety. Poté jsme vystoupali až nahoru do věže, kde Václav nyní visí. Tam jsme vyzpovídali pana zvonaře, který nám dal Mozartovy koule. Ve 20.00 se lidé vrátili na náměstí před kostelem a nový zvon se rozezněl – 5 minut sólo a další čtvrt hodinu se k němu přidaly zvony v celé Praze. Prostě nádhera!!!

FraSo

20. 4. Recitace a zpěv nad symbolickým hrobem Josefa Čapka na Vyšehradě.

Pražský filmový kufr! 21.4. Natáčíme na FAMU s dokumentaristou Martinem Marečkem...

Výlety s Vltavou – po stopách I. M. Jirouse

červen

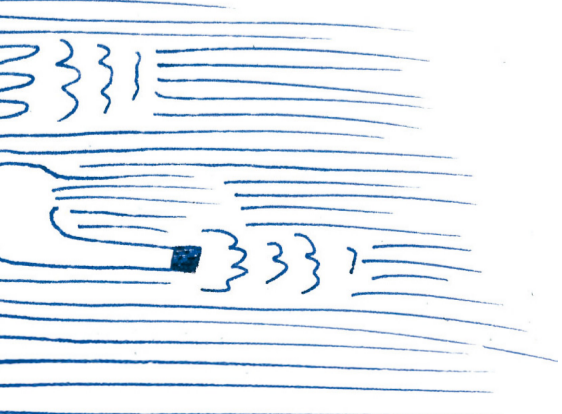
Vážení,
dvě desetiletí poslouchám
Vltavu, jsem členka klubu. Mám ji
ráda. Tentokrát bych vám ráda napsala o
Výletech s Vltavou tento týden do Krajiny Dudědu.
Všechny díly tohoto pořadu byly absolutně autentické.
Zнала jsem dobře IMJ a viděla nebo slyšela jsem různé
dokumenty. Vždy mne spíše roztrpčily pro svoji povrchnost
a totální neznalost skutečného Magorova charakteru. Výjim-
kou jsou pořady, kde Magor osobně přednáší své básně. Ale
ty jsou už pozdější provenience.
Vaše Výlety mne uvedly do míst, která důvěrně znám, a po-
vidání dětí, dcer a Juliány, které Magorovu povahu vylíčili
s láskou a pochopením, jsem poslouchala bez dechu. Lilie,
kompost, jámy, zahrada, klášter, kostel, statek, rodinu jsem
poznala v době, kdy Magor ještě žil, a mohla bych vyprávět.
K jeho oblíbeným květinám bych jen ještě přidala boreč
a blín. Do kriminálu jsem se podívala až v roce 90, kdy
Svátá Karásek jel zaspívat vězňům do Valdic.
Srdečně pozdravuji autora Výletů s Vltavou
a z hloubi duše děkuji.
Milena Černá
předsedkyně Výboru dobré vůle -
Nadace Olgy Havlové.

Slavnostní odhalení informačního panelu, věnovaného
spisovateli a vypravěči Františku Nepilovi, 27.5. ve
Stradonicích, za přispění dvou členů DRDS, Markétky
Cahové a Honzika Vokrouhleckého ...

20.5. – Běh pro paměť národa, aneb za koho běžíš
a kdo je tvůj hrdina ...

**Concertino Praga
aneb jak jsem nakonec (ne)skočil**
Stojím na kraji koncertního pódia zády do hle-
diště. Proti mně pomalu postupuje dav filharmoniků,
v čele s dirigentem, nemám už kam ustoupit. Dirigent
napřáhne taktovku, mně přímo pod nos a osloví mě: „Když
skočíš, nebude to dnes ostuda.“ Otočím se a vidím, že pode
mnou není hlediště, ale strmá hráz a pod ní propast obrovské
přehrady. Co dělat? Z té hloubky se mi klepou nohy, ale má-li
můj skok zabránit nejhoršímu ... Tak jo. Skočím! ...a ještě
než dopadnu na betonovou stěnu hráze, stihnu se probu-
dit. Byl to jen sen, vypovídající o rozpoložení jedné neklidné
mysli asi týden před koncertem laureátů soutěže Concertino
Praga. Nakonec se nikam skákat nemuselo. Stačilo hezky
zarecitovat, zaspívat a naše vystoupení možná opravdu
bylo odlehčením onoho večera vážné hudby. A tak nako-
nec díky všem pěvkyním i pěvcům z DRDS za odvahu
i výkon!

JaS

Den otevřených dveří - Český rozhlas 10. 6.

12. 6. DRDS na celostátní přehlídce dětského divadla,
Dětská scéna 2017

Poslední děkovačka sezóny na mezinárodním festivalu
Divadlo evropských regionů 26. 6. 2017 – Hradec
Králové a divadlo Drak.

Nasoci-
jime

Souzvuk:
„...a bolelo nebe“ –
obrazy ze života dětí interno-
vaných za druhé světové války
v Terezíně

Souzvuk:
„Maloval motýlími kří-
dly“ je souzvukem Skácelových
a Hrubínových veršů inspirovaných
pastely Josefa Čapka a texty z knihy
Josef Čapek O sobě.

Svět poezie: Václav
Havel – Až budu velký, naučím
se psát básně

Rozhlasová
koláž „Pozdravujte
kluky, řeku a les“ – básně
a dopisy Jana Zajíce, na udá-
losti z roku 1969 vzpomíná
sochař Olbram Zoubek.

Výlety
s Vltavou –
Do velké krajiny Dudědu
– po stopách básníka
I. M. Jirouse, tedy tam, kde se
narodil, žil, psal, stavěl, opravo-
val, bořil, pil, chodil do školy
i do kostelů.

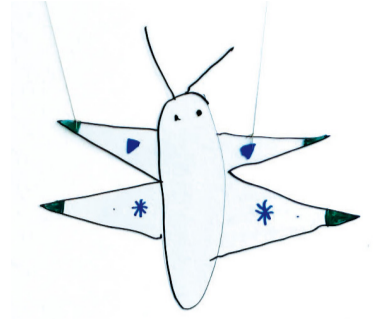
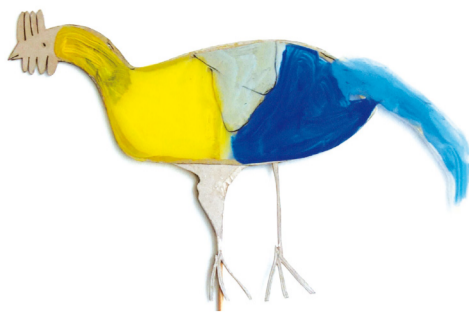
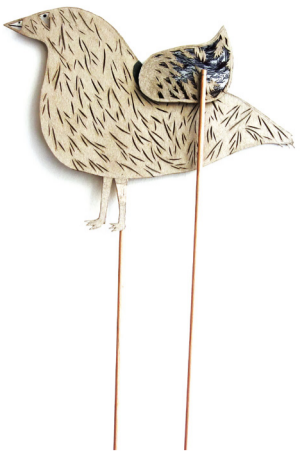
a reportáže,

Diáře,

živě
jsme vysí-
lali...

DRDS
Dismánův rozhlasový
dětský soubor

Dispress 265 připravili

Do velké krajiny Dudědu

...a bolelo nebe

